

ע"פ 5905/16 - עבד אבו עסב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5905/16

לפני:
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט א' שהם

המערער: עבד אבו עסב

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים
מיום 5.06.2016 בת"פ 59030-03-15 שניתן על ידי
כבוד סגן הנשיא י' נועם

תאריך הישיבה: י"ח בסיון תשע"ז (12.6.17)

בשם המערער: עו"ד מוחמד חלאילה

בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון

פסק-דין

השופט י' דנציגר:

טענתו המרכזית של המערער הינה כי עקרון אחדות הענישה מחייב הקלה בעונשו, שכן עונשו של הנאשם 1 - שהוא אחיו של המערער - שביצע עבירות נוספות חמורות ביותר ושעברו הפלילי מכביד יותר מעברו של המערער, הינו עונש מקל בהשוואה לעונשו של המערער.

הלכה פסוקה היא כי אחדות הענישה אינה חזות הכל, והיא אך שיקול אחד במכלול השיקולים שאותם שוקל בית המשפט ומאזן ביניהם במטרה להגיע לתוצאה העונשית הראויה. כבר נפסק כי "עקרון אחדות הענישה אינו נוסחה מתמטית" ואין בו כדי להביא "להעתקה מכאנית ומאולצת של עונשים או של שיקולי ענישה מנאשם אחד למשנהו" [ראו: ע"פ 2580/14 חסן נ' מדינת ישראל (23.9.2014)].

גם אם הפער בין עונשו של המערער (ארבע שנות מאסר בפועל) לבין עונשו של הנאשם 1 (חמש שנים ו-3 חודשים מאסר בפועל) היה אמור להיות גדול יותר לחובתו של הנאשם 1, אין להסיק מכך שיש להקל בעונש, הראוי כשלעצמו, שהושת על המערער שהודה בביצוען של העבירות הבאות: שוד מזוין בחבורה, החזקת נשק וירי במקום מגורים [השוו: ע"פ 8627/14 דברי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (14.7.2015)].

אף אם עונשו של הנאשם 1 (שהורשע בעבירה נוספת וחמורה של ביצוע שוד מזוין בביתם של בני משפחה קשת-יום, ושעברו הפלילי אף מכביד יותר מזה של המערער) יכול היה לכאורה להיות חמור יותר (באופן אבסולוטי או בדרך של הפעלת מאסרים מותנים ברי הפעלה במצטבר ולא בחופף), אין להתעלם מכך שהמאשימה ראתה לנכון להסכים לעונש דנן, בין היתר, בשל קשיים ראייתיים בעניינו של הנאשם 1.

הערעור נדחה איפוא.

ניתן היום, י"ח בסיון התשע"ז (12.6.2017).

שופט

שופט

שופט